

Hvad laver en katolsk diakon?

Hvordan bliver man katolsk diakon?

Og hvad er det helt præcist man kommer til at lave?

Diakon Embedet.

I Den katolske Kirke er diakonembedet den tredje grad af Ordinationens sakramente (under biskopperne og præsterne). Man bliver således diakon gennem en vielse, hvor biskoppen beder en konsekurationsbøn og lægger hænderne på kandidatens hoved.

Allerede apostlene udnævnte diakoner (*på græsk betyder det 'tjenere'*) til at hjælpe sig med det, man kunne kalde socialt arbejde (*ApG 6,1-6*). Vi læser også i Apostlenes Gerninger, at diakonerne prædikede (*Stefanus, kap. 6-7*) og døbte (*Filip, kap. 8*). Det er stort set de samme opgaver diakonerne har i dag.

Permanente Diakoner.

De permanente diakoner er oftest gift. Reglen er, at en gift mand kan blive diakon, hvis han er mindst 35 år, og hvis hans hustru er indforstået med det. Hvis man ikke er gift, kan man blive diakonviet fra man er 24 år, men man kan så ikke gifte sig siden.

I nogle tilfælde er diakonerne fast ansatte i kirkeligt arbejde, men i reglen er det mænd med et civilt arbejde, som sideløbende er engagerede som diakoner i deres menighed.

Uddannelse.

Hvilket uddannelsesforløb, man skal igennem for at blive diakon, er meget forskelligt fra de forskellige lande. I bispedømmet København har vi pt. kun 5 permanente diakoner, og deres vej til diakonvielsen har været ret forskellig. I Sverige har man et 4-5-årigt forløb, hvor kandidaterne får noget teologisk, åndelig og pastoral undervisning nogle weekends om året.

Sognet.

Typisk vil en diakon i et sogn være en del af gudstjenestelivet, hvor han under messerne læser evangeliet og evt. holder prædikenen. Han vil kunne stå for forberedelsen af folk, der skal modtage sakramenterne og evt. stå for noget hjælpearbejde. Mulighederne er mange.

(Kilde: artikel fra kristendom.dk – skrevet af p. Daniel Nørgaard)

For mere information om kald til diakon: kontakt: jp@sanktannaekirke.dk